I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 1717/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. novembra 2006

o vzpostavitvi instrumenta za stabilnost

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 179(1) in 181a Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Skupnost je glavni posredovalec gospodarske, finančne, tehnične, humanitarne in makroekonomske pomoči tretjim državam. Spodbujanje stabilnih pogojev za človekov in gospodarski razvoj in pospeševanje človekovih pravic, demokracije in temeljnih svoboščin ostaja eden od glavnih ciljev zunanjega delovanja Evropske unije (v nadaljevanju „EU“), h kateremu prispevajo instrumenti zunanje pomoči Skupnosti. Svet in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, so v svojih sklepih o učinkovitosti zunanjih ukrepov EU novembra 2004 ugotovili, da so „mir, varnost in stabilnost pa tudi človekove pravice, demokracija in dobro upravljanje nujni elementi za trajnostno gospodarsko rast in izkoreninjenje revščine“.

(2) Program EU za preprečevanje nasilnih spopadov, ki ga je podprl Evropski svet, poudarja „politično zavezanost EU, da si bo prizadevala za preprečevanje sporov kot enega glavnih ciljev zunanjih odnosov EU“, in navaja, da Skupnost razvija instrumente razvojnega sodelovanja, ki lahko prispevajo k uresničevanju tega cilja in k razvoju EU kot globalnega igralca na tem področju.

(3) Ukrepi, sprejeti v okviru te uredbe za doseganje ciljev iz členov 177 in 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Pogodba ES“), lahko dopolnjujejo in bi morali biti skladni z ukrepi, ki jih EU sprejme za doseganje ciljev skupne zunanje in varnostne politike v okviru naslova V, in ukrepi, ki jih sprejme v okviru naslova VI Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu „Pogodba EU“). Pri zagotavljanju te skladnosti v skladu s svojimi pristojnostmi sodelujeta Svet in Komisija.

(4) Evropsko soglasje o razvoju, ki so ga Svet in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, Evropski parlament in Komisija sprejeli 22. novembra 2005 in ga je pozdravil Evropski svet z dne 15. in 16. decembra 2005, navaja, da bo Skupnost v skladu s pristojnostmi posameznih institucij razvila celovit pristop za preprečevanje državne nestabilnosti, spopadov, naravnih nesreč in drugih kriznih razmer, kar je cilj, h kateremu naj bi prispevala ta uredba.

(5) Evropski svet je 12. decembra 2003 potrdil evropsko varnostno strategijo.

(6) Evropski svet je v svoji Deklaraciji o boju proti terorizmu z dne 25. marca 2004 pozval, da se protiteroristični cilji vključijo v programe zunanje pomoči. Poleg tega Strategija tisočletja EU o preprečevanju in nadzoru organiziranega kriminala, ki jo je sprejel Svet 27. marca 2000, poziva k tesnejšemu sodelovanju s tretjimi državami.

(7) Za stabilizacijo po krizi je potrebno neprekinjeno in prožno sodelovanje mednarodne skupnosti, zlasti v začetnih letih po krizi, ki temelji na celovitih prehodnih strategijah.

(8) Izvajanje programov pomoči v kriznih razmerah in v času politične nestabilnosti zahteva posebne ukrepe, da bi se zagotovila prožnost pri odločanju in razporejanju proračuna, ter okrepljene ukrepe, da bi zagotovili skladnost z dvostransko pomočjo in mehanizmi za združevanje sredstev donatorjev, vključno s prenosom nalog javnih organov prek posrednega centraliziranega upravljanja.

(9) Resolucije Evropskega parlamenta in sklepi Sveta, ki sledijo sporočilom Komisije o povezovanju pomoči, obnove in

([1]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 7. novembra 2006.

razvoja, poudarjajo potrebo, da se zagotovi učinkovito povezovanje operacij, ki se financirajo iz različnih finančnih instrumentov Skupnosti v okviru krize.

(10) Izkušnje so pokazale, da so za učinkovito in pravočasno obravnavanje omenjenih zadev potrebni posebna finančna sredstva in finančni instrumenti, ki lahko dopolnjujejo instrumente za humanitarno pomoč in dolgoročno sodelovanje. Dostava humanitarne pomoči bi morala še nadalje potekati v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči ([1]).

(11) Poleg ukrepov, ki so dogovorjeni z državami partnericami v okviru politike za sodelovanje, vzpostavljene v okviru povezanih instrumentov Skupnosti za zunanjo pomoč, je treba Skupnosti omogočiti, da zagotovi pomoč za reševanje glavnih svetovnih in nadnacionalnih vprašanj, ki lahko povzročajo nestabilnost.

(12) „Smernice za okrepitev operativne usklajenosti med Skupnostjo, ki jo predstavlja Komisija, in državami članicami na področju zunanje pomoči“ iz leta 2001 poudarjajo potrebo po večji usklajenosti zunanje pomoči EU.

(13) Ta uredba določa finančna sredstva za obdobje 2007 do 2013 in predstavlja prednostni referenčni okvir za proračunski organ v smislu točke 37 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju ([2]).

(14) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([3]).

(15) Cilj te uredbe je pokrivanje področij uporabe in nadomestitev številnih obstoječih uredb s področja zunanje pomoči Skupnosti; navedene uredbe bi bilo torej treba razveljaviti.

(16) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči glede na potrebo po usklajenem večstranskem odzivu na področjih, določenih v tej uredbi, in ker te cilje zaradi obsega in globalnih učinkov ukrepov uredbe laže doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev –

([1]) UL L 163, 2.7.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

([2]) UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

([3]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

CILJI IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Cilji

1. Skupnost izvaja ukrepe razvojnega sodelovanja ter ukrepe za finančno, gospodarsko in tehnično sodelovanje s tretjimi državami pod pogoji, določenimi v tej uredbi.

2. V skladu s cilji omenjenega sodelovanja in v mejah, ki so določene v Pogodbi ES, so posebni cilji te uredbe:

(a) v kriznih razmerah ali med porajanjem le-teh prispevati k stabilnosti z zagotavljanjem učinkovitega odziva, da se pripomore k ohranitvi, vzpostavitvi ali ponovni vzpostavitvi bistvenih pogojev za ustrezno izvajanje politik razvoja in sodelovanja Skupnosti;

(b) v okviru stabilnih pogojev za izvajanje politik sodelovanja Skupnosti v tretjih državah pripomoči k izboljšanju zmogljivosti tako za reševanje posebnih globalnih in nadregionalnih groženj, ki imajo destabilizacijski učinek, kot za zagotovitev pripravljenosti za reševanje razmer pred krizo in po njej.

3. Ukrepi, sprejeti na podlagi te uredbe, lahko dopolnjujejo ukrepe, sprejete v skladu z naslovoma V in VI Pogodbe EU, so z njimi skladni in v njih ne posegajo.

Člen 2

Dopolnjevanje pomoči Skupnosti

1. Pomoč Skupnosti v skladu s to uredbo dopolnjuje pomoč, ki jo zagotavljajo z njo povezani instrumenti zunanje pomoči Skupnosti. Pomoč Skupnosti se zagotovi le v obsegu, ko ustreznega in učinkovitega odziva ni možno zagotoviti na podlagi navedenih instrumentov.

2. Komisija zagotovi, da so ukrepi, sprejeti v okviru te uredbe, v skladu s celotnim strateškim političnim okvirom Skupnosti za partnersko državo ter zlasti s cilji instrumentov iz odstavka 1 in tudi z drugimi ustreznimi ukrepi Skupnosti.

3. Za povečanje učinkovitosti ter skladnosti ukrepov pomoči na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni Komisija spodbuja usklajevanje med njenimi lastnimi dejavnostmi in dejavnostmi držav članic tako na ravni odločanja kot na terenu. Zato države članice in Komisija vzdržujejo sistem za izmenjavo informacij.

Člen 3

Pomoč kot odziv na krizne razmere ali porajajočo se krizo

1. Tehnična in finančna pomoč Skupnosti, ki je v skladu s posebnimi cilji, določenimi v točki (a) člena 1(2), se lahko izvaja kot odziv na nujne razmere, krizne razmere ali porajajočo se krizo, na razmere, ki predstavljajo nevarnost spoštovanju demokracije, javnega reda in miru, zaščiti človekovih pravic in temeljnih svoboščin, varnosti in zaščiti posameznikov, ali razmere, ki bi lahko prerasle v oborožen spopad ali pa resno destabilizirale tretjo državo oziroma zadevne države. Taki ukrepi se lahko izvajajo tudi v razmerah, v katerih je Skupnost uveljavljala določbe v zvezi z bistvenimi sestavinami iz mednarodnih sporazumov, da bi delno ali v celoti prekinila sodelovanje s tretjimi državami.

2. Tehnična in finančna pomoč iz odstavka 1 zajema naslednja področja:

(a) podporo z zagotavljanjem tehnične in logistične pomoči za prizadevanja mednarodnih in regionalnih organizacij, državnih in nedržavnih dejavnikov pri spodbujanju krepitve zaupanja, mediacije, dialoga in sprave;

(b) podporo za ustanovitev in delovanje začasnih uprav, katerih mandat je v skladu z mednarodnim pravom;

(c) podporo razvoju demokratičnih, pluralističnih državnih ustanov, vključno z ukrepi za povečanje vloge žensk v teh ustanovah, učinkovite civilne uprave in povezanih pravnih okvirov na nacionalni in lokalni ravni, neodvisnega sodstva, dobrega upravljanja in javnega reda in miru, vključno z nevojaškim tehničnim sodelovanjem, ki bi okrepilo celotni civilni nadzor in pregled nad sistemom varnosti, in ukrepi za okrepitev zmogljivosti organov pregona in sodnih organov, ki posredujejo v boju proti nezakonitemu prometu z ljudmi, drogami, strelnim orožjem in eksplozivnimi snovmi;

(d) podporo mednarodnim kazenskim sodiščem in *ad hoc* nacionalnim sodiščem, komisijam za resnico in spravo ter mehanizmom za pravno poravnavo zahtevkov v zvezi s človekovimi pravicami ter za uveljavljanje premoženjskih pravic in razsojanje o njih, ki so bili ustanovljeni v skladu z mednarodno priznanimi človekovimi pravicami in standardi pravne države;

(e) podporo ukrepom, ki so nujni za začetek rehabilitacije in obnove ključne infrastrukture, stanovanjskih in javnih zgradb in ekonomskih sredstev, kot tudi bistvenih proizvodnih zmogljivosti, ter ukrepom za ponovni začetek gospodarske dejavnosti, za ustvarjanje zaposlenosti in za vzpostavitev minimalnih pogojev, ki so potrebni za trajnostni socialni razvoj;

(f) podporo civilnim ukrepom, ki so povezani z demobilizacijo in reintegracijo nekdanjih borcev v civilno družbo ter, če je to primerno, z njihovim vračanjem, ter za ukrepe za obravnavo problema otrok in žensk, ki so vojaki;

(g) podporo ukrepom, ki blažijo socialne učinke prestrukturiranja oboroženih sil;

(h) podporo ukrepom, ki se v okviru politike sodelovanja Skupnosti in njenih ciljev nanašajo na družbeno-ekonomski vpliv protipehotnih min, neeksplodiranih bojnih sredstev ali eksplozivnih ostankov vojne na prebivalstvo; dejavnosti, ki so financirane na podlagi te uredbe, krijejo izobraževanje o tveganju, pomoč žrtvam, odkrivanje in odstranjevanje min in v povezavi s tem uničevanje zalog;

(i) podporo ukrepom, ki se v okviru politike sodelovanja Skupnosti in njenih ciljev nanašajo na vpliv nezakonite uporabe in dostopa do strelnega orožja na prebivalstvo; taka podpora je omejena na raziskovalne dejavnosti, pomoč žrtvam, dvigovanje ozaveščenosti javnosti in razvoju pravnega ter upravnega strokovnega znanja in dobrih praks.

Pomoč se zagotovi le do mere, ki je potrebna za ponovno vzpostavitev pogojev za družbeni in gospodarski razvoj zadevnih prebivalcev v kriznih razmerah ali razmerah porajajoče se krize iz odstavka 1. Ne vključuje podpore ukrepom za boj proti širjenju orožja;

(j) podporo ukrepom, ki ženskam in otrokom v kriznih in konfliktnih razmerah, vključno z izpostavljenostjo nasilju na osnovi spola, zagotavljajo, da so posebne potrebe primerno izpolnjene;

(k) podporo pri rehabilitaciji in ponovni vključitvi žrtev oboroženih spopadov, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na posebne potrebe žensk in otrok;

(l) podporo ukrepom za pospeševanje in ohranjanje spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, demokracije in načela pravne države ter z njimi povezanih mednarodnih instrumentov;

(m) podporo družbeno-gospodarskim ukrepom za spodbujanje pravičnega dostopa in pregledno upravljanje z naravnimi viri v kriznih razmerah ali razmerah porajajoče se krize;

(n) podporo družbeno-gospodarskim ukrepom, ki se nanašajo na nenadne migracije, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na potrebe gostujočih skupnosti v kriznih razmerah ali razmerah porajajoče se krize;

(o) podporo ukrepom, ki pospešujejo razvoj in organizacijo civilne družbe in njeno udeležbo pri političnem postopku, vključno z ukrepi za poglabljanje vloge ženske v takih postopkih in ukrepi za pospeševanje neodvisnih, pluralističnih in profesionalnih medijev;

(p) podporo ukrepom, ki so odziv na naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek, in nevarnosti za javno zdravje, če ni humanitarne pomoči Skupnosti ali če jo je treba dopolniti.

3. V izjemnih in nepredvidenih razmerah iz odstavka 1 lahko Skupnost zagotovi tehnično in finančno pomoč, ki ni izrecno krita iz specifičnih področij pomoči, ki so navedena v odstavku 2. Taka pomoč je omejena na izjemne ukrepe pomoči v skladu s členom 6(2), ki:

— sodi v splošno področje in med posebne cilje iz točke (a) člena 1(2), in

— ima omejeno trajanje za obdobje, določeno v členu 6(2), in

— bi ponavadi bila izvedljiva z drugimi instrumenti Skupnosti za zunanjo pomoč, vendar bi morala v skladu s členom 2 izhajati iz te uredbe zaradi potrebe po hitrem odzivu na krizne razmere ali razmere porajajoče se krize.

Člen 4

Pomoč v okviru stabilnih razmer za sodelovanje

Skupnost zagotovi tehnično in finančno pomoč za doseganje posebnih ciljev iz točke (b) člena 1(2) na naslednjih področjih:

1. Ogrožanje javnega reda in miru, zaščite in varnosti posameznikov, ključne infrastrukture in javnega zdravja.

Pomoč zajema:

(a) okrepitev zmogljivosti organov pregona in sodnih organov ter civilne oblasti, vključenih v boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, vključno z nezakonitim prometom z ljudmi, drogami, strelnim orožjem in eksplozivnimi snovmi, ter v učinkovit nadzor nad nezakonito trgovino in tranzitom.

Prednost ima transregionalno sodelovanje s tretjimi državami, ki so pokazale jasno politično voljo za reševanje teh vprašanj. Ukrepi na tem področju so zlasti namenjeni dobremu upravljanju in so v skladu z mednarodnim pravom, zlasti s pravom o človekovih pravicah in mednarodnim humanitarnim pravom.

V okviru pomoči organom, vključenim v boj proti terorizmu, imajo prednost ukrepi v zvezi z razvojem in krepitvijo zakonodaje na področju boja proti terorizmu, izvajanja in prakticiranja finančne ter carinske zakonodaje in zakonodaje o priseljevanju ter v zvezi z razvojem mednarodnih postopkov organov pregona.

V okviru pomoči, ki se nanaša na težave z drogami, je pozornost treba nameniti mednarodnemu sodelovanju, katerega namen je spodbujanje najboljših praks za zmanjšanje povpraševanja, proizvodnje in škode;

(b) podporo ukrepom za reševanje groženj mednarodnemu prevozu, upravljanju z energijo in ključno infrastrukturo, vključno s potniškim in tovornim prometom ter z distribucijo energije.

Ukrepi na tem področju so zlasti namenjeni transregionalnemu sodelovanju in izvajanju mednarodnih standardov na področju ozaveščanja glede tveganj, analize ranljivosti, pripravljenosti na izredne razmere, obveščanja in obvladovanja posledic;

(c) prispevanje k zagotavljanju ustreznega odziva na nenadne velike nevarnosti za javno zdravje, na primer na epidemije, ki imajo lahko transnacionalni vpliv.

Posebno pozornost je treba nameniti načrtovanju v primeru izrednih razmer, upravljanju cepiv in zalog farmacevtskih izdelkov, mednarodnemu sodelovanju ter sistemu za zgodnje opozarjanje in obveščanje.

2. Zmanjševanje tveganja in pripravljenost v zvezi s kemičnimi, biološkimi, radiološkimi in jedrskimi snovmi ali dejavniki.

Pomoč zajema:

(a) spodbujanje civilnih raziskovalnih dejavnosti kot alternative obrambnim raziskovalnim aktivnostim ter podporo preusposabljanju in alternativnim možnostim zaposlovanja znanstvenikov in inženirjev, ki so bili prej zaposleni na področjih, povezanih z orožjem;

(b) podporo ukrepom za izboljšanje načinov zagotavljanja varnosti v zvezi s civilnimi zmogljivostmi, kjer so shranjene občutljive kemične, biološke, radiološke in jedrske snovi ali dejavniki ali pa se uporabljajo v okviru civilnih raziskovalnih programov;

(c) podporo v okviru politike Skupnosti na področju sodelovanja in njenih ciljev za vzpostavitev civilne infrastrukture in pripravo relevantnih civilnih študij, ki so potrebne za razgradnjo, obnovo ali prestrukturiranje zmogljivosti in lokacij, ki so bile povezane z orožjem in niso več del obrambnega programa;

(d) krepitev zmogljivosti pristojnih civilnih oblasti, povezanih z razvojem in uvajanjem učinkovitega nadzora nad nezakonitim prometom s kemičnimi, biološkimi, radiološkimi in jedrskimi snovmi ali dejavniki (vključno z opremo za njihovo proizvodnjo in

dobavo), vključno s postavitvijo sodobne logistične opreme za ocenjevanje in nadzor;

(e) razvoj pravnega okvira in institucionalnih struktur, potrebnih za vzpostavitev in uveljavljanje učinkovitega nadzora izvoza blaga z dvojno rabo, vključno z ukrepi regionalnega sodelovanja;

(f) razvoj ukrepov za učinkovito pripravljenost na nesreče, za načrtovanje v primeru izrednih razmer, za odziv na krize in za čiščenje zlasti v zvezi z možnimi velikimi okoljskimi nepredvidenimi dogodki na tem področju;

glede ukrepov iz točk (b) in (d) je posebna pozornost namenjena pomoči tistim regijam ali državam, ki še vedno razpolagajo z zalogami snovi ali dejavnikov iz točk (b) in (d) in kjer obstaja tveganje za širitev takšnih snovi ali dejavnikov.

3. Izgradnja zmogljivosti pred in po nastopu krize.

Podpora za dolgoročne ukrepe, katerih cilj je izgradnja in krepitev zmogljivosti mednarodnih, regionalnih in subregionalnih organizacij, državnih in nedržavnih akterjev, ki so povezani z njihovimi prizadevanji glede:

(a) spodbujanja zgodnjega obveščanja, krepitve zaupanja, posredovanja in sprave ter reševanja pojavljajočih se napetosti med skupnostmi;

(b) izboljšanja obnove v obdobju po konfliktih in nesrečah.

Ukrepi iz te točke vključujejo prenos znanja, izmenjavo informacij, ocenjevanje tveganja/grožnje, raziskave in analize, sisteme zgodnjega obveščanja in usposabljanje. Ukrepi lahko po potrebi obsegajo tudi finančno in tehnično podporo za izvajanje tistih priporočil odbora ZN za vzpostavljanje miru, ki spadajo v okvir ciljev politike Skupnosti na področju sodelovanja.

NASLOV II

IZVAJANJE

Člen 5

Splošni okvir za izvajanje

Pomoč Skupnosti v skladu s to uredbo se izvaja prek naslednjih ukrepov:

(a) izjemnih ukrepov pomoči in programov vmesnega odziva;

(b) večdržavnih strateških dokumentov, tematskih strateških dokumentov in večletnih indikativnih programov;

(c) letnih akcijskih programov;

(d) posebnih ukrepov.

Člen 6

Izjemni ukrepi pomoči in programi vmesnega odziva

1. Pomoč Skupnosti na podlagi člena 3 se izvaja prek izjemnih ukrepov pomoči in programov vmesnega odziva.

2. Komisija lahko sprejme izjemne ukrepe pomoči v kriznih razmerah, navedenih v členu 3(1), kakor tudi v posebnih in nepredvidenih razmerah, navedenih v členu 3(3), kjer je učinkovitost ukrepov odvisna od hitrega ali prožnega izvajanja. Taki ukrepi lahko trajajo do 18 mesecev. Trajanje posameznih ukrepov se lahko podaljša za nadaljnjih 6 mesecev v primeru objektivnih in nepredvidenih ovir za njihovo izvajanje, pod pogojem, da finančni znesek ukrepa ne naraste.

3. Ko strošek izjemnega ukrepa pomoči presega 20 000 000 EUR, se ukrep sprejme v skladu s postopkom iz člena 22(2).

4. Komisija lahko sprejme programe vmesnega odziva z namenom vzpostaviti ali ponovno vzpostaviti bistvene pogoje, potrebne za učinkovito izvajanje politik zunanjega sodelovanja Skupnosti. Programi vmesnega odziva gradijo na izjemnih ukrepih pomoči. Sprejmejo se v skladu s postopkom iz člena 22 (2).

5. Komisija redno obvešča Svet o načrtovanju pomoči Skupnosti na podlagi člena 3. Preden sprejme ali obnovi kateri koli izjemni ukrep pomoči, katerega stroški znašajo do 20 000 000 EUR, Komisija obvesti Svet o njegovi naravi, njegovih ciljih in predvidenih finančnih zneskih. Upošteva pristop ustrezne politike Sveta, tako pri načrtovanju kot tudi pri poznejšem izvajanju teh ukrepov, kar je v interesu skladnosti zunanjih ukrepov EU. Komisija prav tako obvesti Svet, preden občutno vsebinsko spremeni že sprejete izjemne ukrepe pomoči.

6. Čim prej po sprejetju izjemnih ukrepov pomoči in v vsakem primeru v sedmih mesecih po sprejetju Komisija obvesti Evropski parlament in Svet tako, da poda pregled obstoječega in načrtovanega odziva Skupnosti, vključno s prispevkom, ki se opravi iz drugih finančnih instrumentov Skupnosti, stanja obstoječih državnih in večdržavnih strateških dokumentov ter vloge Skupnosti v okviru širšega mednarodnega in večstranskega odziva. To poročilo navaja tudi, ali in kako dolgo namerava Komisija nadaljevati izjemne ukrepe pomoči.

Člen 7

Večdržavni strateški dokumenti, tematski strateški dokumenti in večletni indikativni programi

1. Večletni in tematski strateški dokumenti so splošna podlaga za izvajanje pomoči v skladu s členom 4.

2. Večletni in tematski strateški dokumenti ob upoštevanju potreb zadevnih držav, prednostnih nalog Skupnosti, mednarodnih razmer in dejavnosti glavnih partnerjev natančno določajo strategijo in teme Skupnosti za zadevne države.

3. Večdržavni in tematski strateški dokumenti in njihove spremembe ali dopolnitve se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2). Ti dokumenti krijejo začetno obdobje, ki ni daljše od obdobja veljavnosti te uredbe, in se pregledajo sredi tega obdobja.

4. Strateški dokumenti so skladni z državnimi, večdržavnimi ali tematskimi strateškimi dokumenti, sprejetimi na podlagi drugih instrumentov Skupnosti za zunanjo pomoč, in se izogibajo podvajanju teh dokumentov. Strateški dokumenti temeljijo, kjer je primerno, na dialogu z zadevno partnersko državo, zadevnimi državami ali zadevno regijo, vključno s civilno družbo, da bi tako podprli nacionalne razvojne strategije ter zagotovili sodelovanje in vključitev partnerske države, držav ali regije. Poleg tega se izvajajo skupna posvetovanja med Komisijo, državami članicami in drugimi donatorji, kjer je to primerno, da se zagotovi, da so dejavnosti sodelovanja Skupnosti dopolnilne dejavnostim držav članic in drugih donatorjev. Druge zainteresirane strani lahko sodelujejo, kjer je to primerno.

5. Vsakemu večdržavnemu strateškemu dokumentu je priložen, kjer je potrebno, večletni indikativni program, ki povzema prednostna področja, izbrana za financiranje Skupnosti, posebne cilje, pričakovane rezultate, časovni okvir za podporo Skupnosti ter okvirna finančna sredstva v celoti in za vsako prednostno področje. Finančna sredstva se lahko dodelijo v približni vrednosti, kadar je to potrebno.

6. Večletni indikativni programi določajo finančna sredstva za vsak program na podlagi preglednih meril, ki temeljijo na potrebah in učinkovitosti zadevnih partnerskih držav ali regij in upoštevajo posebne težave, s katerimi se soočajo države ali regije v krizi ali konfliktu.

7. Večletni indikativni programi in njihove spremembe ali dopolnitve se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2). Vzpostavijo se, kjer je primerno, po posvetovanju z zadevno partnersko državo ali regijo.

8. Finančni zneski večletnih indikativnih programov se povečajo ali zmanjšajo glede na rezultate pregledov ob upoštevanju spremenjenega položaja, učinkovitosti in potreb države v skladu s postopkom, navedenim v odstavku 7.

Člen 8

Letni akcijski programi

1. Letni akcijski programi določajo ukrepe, ki se sprejmejo na podlagi večdržavnih in tematskih strateških dokumentov in večletnih indikativnih programov, navedenih v členu 7.

2. Letni akcijski programi navajajo cilje, ki se jih želi doseči, področja posredovanja, pričakovane rezultate, postopke upravljanja in celoten znesek načrtovanega financiranja. Vsebujejo kratek opis dejavnosti, ki se financirajo, navedbo ustreznih količin financiranja za vsako dejavnost ter okvirni razpored njihove izvedbe. Kadar je to primerno, bi morali vključevati rezultate izkušenj, pridobljenih v okviru predhodne pomoči. Cilji so merljivi.

3. Letni akcijski programi in njihove spremembe ali dopolnitve se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2).

Člen 9

Posebni ukrepi

1. Komisija lahko ne glede na člena 7 in 8 v primeru nepredvidenih potreb ali okoliščin sprejme posebne ukrepe, ki niso predvideni v večdržavnih ali tematskih strateških dokumentih in večletnih indikativnih programih iz člena 7 ali letnih akcijskih programih iz člena 8.

2. Posebni ukrepi navajajo cilje, ki se jih želi doseči, področja dejavnosti, pričakovane rezultate, uporabljene postopke upravljanja in celoten znesek načrtovanega financiranja. Vsebujejo opis dejavnosti, ki se financirajo, navedbo ustreznih količin financiranja za vsako dejavnost ter ustreznih količin okvirnega razporeda njihove izvedbe.

3. Posebni ukrepi, katerih stroški presegajo 5 000 000 EUR, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2).

4. Komisija obvesti odbor, ustanovljen v skladu s členom 22(1), v enem mesecu o sprejetju posebnih ukrepov, ki znašajo do 5 000 000 EUR.

NASLOV III

UPRAVIČENCI IN OBLIKE FINANCIRANJA

Člen 10

Upravičenost

1. Naslednji subjekti so upravičeni do sredstev v skladu s to uredbo za namene izvajanja izjemnih ukrepov pomoči in

programov vmesnega odziva iz člena 6, letnih akcijskih programov iz člena 8 in posebnih ukrepov iz člena 9:

(a) partnerske države in regije ter njihove institucije;

(b) decentralizirana telesa v partnerskih državah, kakor so regije, departmaji, province in občine;

(c) skupna telesa, ki jih ustanovijo partnerske države in regije ter Skupnost;

(d) mednarodne organizacije, vključno z regionalnimi organizacijami, s službami in z misijami v okviru sistema ZN, z mednarodnimi finančnimi ustanovami ter z razvojnimi bankami in institucijami mednarodne pristojnosti, in sicer v obsegu, v kolikor prispevajo k ciljem te uredbe;

(e) evropske agencije;

(f) naslednji subjekti in telesa držav članic, partnerskih držav in regij ter drugih tretjih držav, v kolikor prispevajo k ciljem te uredbe:

(i) javna in paradržavna telesa, lokalne oblasti ali uprave in njihovi konzorciji;

(ii) družbe, podjetja in druge zasebne organizacije in dejavnosti;

(iii) finančne ustanove, ki odobrijo, spodbujajo in financirajo zasebne naložbe v partnerskih državah in regijah;

(iv) nedržavni dejavniki iz odstavka 2;

(v) fizične osebe.

2. Nedržavni dejavniki, ki so upravičeni do podpore po tej uredbi, so: nevladne organizacije, organizacije, ki predstavljajo domorodna ljudstva, skupine domačinov in lokalna trgovska združenja, zadruge, sindikati, organizacije, ki zastopajo ekonomske in socialne interesne skupine, lokalne organizacije (vključno z omrežji), vključene v decentralizirano regionalno sodelovanje in integracijo, potrošniške organizacije, ženske in mladinske organizacije, izobraževalne, kulturne, raziskovalne in znanstvene organizacije, univerze, cerkve in verska združenja ter skupnosti, mediji in kakršna koli nevladna združenja ter javne in zasebne ustanove, ki lahko prispevajo k razvoju ali zunanji razsežnosti notranjih politik.

3. Druga telesa ali akterji, ki niso navedeni v odstavkih 1 in 2, se lahko financirajo, ko je to potrebno, da se dosežejo cilji te uredbe.

Člen 11

Vrste ukrepov

1. Financiranje Skupnosti je lahko v eni od naslednjih oblik:

(a) projekti in programi;

(b) področna ali splošna proračunska pomoč, kjer je ureditev partnerske države za upravljanje javnih finančnih sredstev dovolj pregledna, zanesljiva in učinkovita ter kjer je partnerska država zagotovila ustrezne področne ali makroekonomske politike in so jih potrdili njihovi glavni donatorji, vključno z mednarodnimi finančnimi ustanovami, kadar je to primerno. Proračunska podpora se na splošno lahko dodeli z enim od različnih instrumentov. Dodeli se z natančno določenimi cilji in merili, ki so povezana s cilji. Pogoj za izplačilo proračunske podpore je zadovoljiv napredek pri doseganju ciljev v smislu učinka in rezultatov;

(c) v izjemnih primerih področni in splošni programi za podporo uvozu, ki so lahko v obliki:

(i) področnih programov za uvoz v naravi;

(ii) področnih uvoznih programov, ki zagotavljajo tujo valuto za financiranje uvoza za zadevno področje; ali

(iii) splošnih uvoznih programov, ki zagotavljajo tujo valuto za financiranje splošnega uvoza širokega obsega izdelkov;

(d) sredstva, ki so na voljo finančnim posrednikom v skladu s členom 20, z namenom zagotavljanja posojil (na primer za podporo naložbam in razvoju zasebnega sektorja), rizičnega kapitala (v obliki podrejenih ali pogojnih posojil) ali drugih začasnih manjšinskih deležev v poslovnem kapitalu v takšnem obsegu, da je finančno tveganje Skupnosti omejeno na te sklade;

(e) donacije za financiranje ukrepov;

(f) donacije za pokrivanje stroškov delovanja;

(g) financiranje programov tesnega medsebojnega sodelovanja med javnimi ustanovami, državnimi javnimi subjekti ali osebami zasebnega prava, ki opravljajo javno službo, na ravni države članice ali partnerske države ali regije;

(h) prispevki v mednarodne sklade, zlasti tiste, ki jih upravljajo mednarodne ali regionalne organizacije;

(i) prispevki v državne sklade, ki jih ustanovijo države in regije partnerice, da bi spodbudile skupno financiranje več donatorjev, ali prispevki v sklade, ki jih ustanovi eden ali več donatorjev za skupno izvajanje operacij;

(j) človeški in materialni viri, potrebni za učinkovito upravljanje in nadziranje projektov in programov s strani držav in regij partneric.

2. Financiranje Skupnosti se načeloma ne uporablja za plačilo davkov, carin ali prispevkov v državah upravičenkah.

3. Dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1257/96 in ki so upravičene do financiranja v njenem okviru, ne morejo biti financirane v okviru te uredbe.

Člen 12

Podporni ukrepi

1. Financiranje Skupnosti lahko krije izdatke, povezane z dejavnostmi priprave, nadaljevanja, spremljanja, revizije in vrednotenja, ki so neposredno pomembne za izvajanje te uredbe in za doseganje njenih ciljev. Financiranje Skupnosti zajema tudi izdatke za administrativno podporno osebje, zaposleno pri delegacijah Komisije za upravljanje projektov, financiranih v skladu s to uredbo.

2. Podpora se lahko financira izven obsega večletnih indikativnih programov. Komisija sprejme takšne podporne ukrepe v skladu s členom 9.

Člen 13

Sofinanciranje

1. Ukrepi, ki se financirajo v skladu s to uredbo, so upravičeni do sofinanciranja med drugim s strani naslednjih subjektov:

(a) držav članic in zlasti njihovih javnih in paradržavnih agencij;

(b) drugih držav donatork in zlasti njihovih javnih in paradržavnih agencij;

(c) mednarodnih in regionalnih organizacij in zlasti mednarodnih in regionalnih finančnih ustanov;

(d) družb, podjetij, drugih zasebnih organizacij in dejavnosti ter drugih nedržavnih dejavnikov iz člena 10(2);

(e) s partnerskimi državami ali z regijami prejemnicami sredstev in drugimi organi, upravičenimi do financiranja, kakor je določeno v členu 10.

2. V primeru vzporednega sofinanciranja se projekt ali program razdeli v več jasno prepoznavnih podprojektov, vsakega od njih pa financira drug partner, ki zagotavlja sofinanciranje na tak način, da je njegovo končno uporabo mogoče kadar koli prepoznati. V primeru skupnega sofinanciranja se skupni stroški projekta ali programa razdelijo med partnerje tako, da je zagotovljeno, da so sofinanciranje in viri združeni tako, da ni mogoče prepoznati vira financiranja za katero koli dejavnost iz projekta ali programa.

3. V primeru skupnega financiranja lahko Komisija prejme in upravlja sredstva v imenu teles iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 za namen izvajanja skupnih ukrepov. V tem primeru Komisija izvaja ukrepe centralizirano, neposredno ali posredno, tako da podeli naloge agencijam Skupnosti ali telesom, ki jih ustanovi Skupnost. Ta sredstva se obravnavajo kot namenski prejemki v skladu s členom 18 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ([1]).

Člen 14

Postopki upravljanja

1. Ukrepi, financirani v skladu s to uredbo, se obravnavajo, spremljajo in ocenjujejo v skladu z Uredbo (ES, Euratom) št. 1605/2002.

2. Komisija se lahko odloči, da dodeli naloge javnih organov in zlasti naloge izvrševanja proračuna organom iz točke (c) člena 54 (2) Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002, če imajo priznan mednarodni ugled, so v skladu z mednarodnimi priznanimi sistemi upravljanja in nadzora ter jih nadzoruje javni organ.

3. V primeru decentraliziranega upravljanja se lahko Komisija odloči, da uporabi postopke javnih naročil ali donacij države ali regije upravičenke.

Člen 15

Proračunske obveznosti

1. Proračunske obveznosti se dodelijo na podlagi sklepov Komisije v skladu s členi 6, 8, 9 in 12.

2. Pravne oblike financiranja Skupnosti vključujejo naslednje:

— finančne sporazume,

— sporazume o donaciji,

— javna naročila,

— pogodbe o zaposlitvi.

([1]) UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

Člen 16

Zaščita finančnih interesov Skupnosti

1. Vsi sporazumi, ki izhajajo iz te uredbe, vsebujejo določbe, ki zagotavljajo zaščito finančnih interesov Skupnosti, zlasti v zvezi z goljufijo, korupcijo in drugimi nepravilnostmi, v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ([1]), Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ([2]), in Uredbo (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) ([3]).

2. Sporazumi iz odstavka 1 dajejo Komisiji in Računskemu sodišču pravico do izvajanja revizije, na podlagi dokumentov in na kraju samem, vseh pogodbenikov in podizvajalcev, ki so prejeli sredstva Skupnosti. Prav tako odobrijo Komisiji izvajanje pregledov na kraju samem in spremljanje, kot je določeno v Uredbi (Euratom, ES) št. 2185/96.

3. Vse pogodbe iz naslova izvajanja pomoči zagotovijo Komisiji in Računskemu sodišču pravice, predvidene v odstavku 2, med izvajanjem pogodb in po njem.

Člen 17

Sodelovanje in pravila o poreklu

1. Sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji, ki se financirajo v skladu s to uredbo, je na voljo vsem fizičnim in pravnim osebam iz držav članic.

2. Sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji, ki se financirajo v skladu s to uredbo, je na voljo vsem fizičnim in pravnim osebam iz:

— katere koli države upravičenke v okviru instrumenta predpristopne pomoči ([4]),

— katere koli države članice evropskega gospodarskega prostora, ki ni članica EU, in

— katere koli druge tretje države ali ozemlja v primerih, kjer je bil vpeljan vzajemni dostop do zunanje pomoči.

3. V primeru ukrepov, ki so sprejeti v kateri koli tretji državi, ki se v skladu z merili OECD šteje kot najmanj razvita država, je sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji na voljo na splošni ravni.

4. V primeru izjemnih ukrepov pomoči in programov vmesnega odziva iz člena 6 je sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji na voljo na splošni ravni.

5. V primeru ukrepov, sprejetih za doseganje ciljev iz člena 4, je sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji odprto za sodelovanje kateri koli fizični ali pravni osebi iz države v razvoju ali iz države v prehodu, kot to določa OECD, in fizični ali pravni osebi iz katere koli druge države, ki izpolnjuje pogoje v okviru strategije.

6. Sodelovanje pri dodeljevanju javnih naročil ali pogodb o donaciji, ki se financirajo v skladu s to uredbo, je na voljo mednarodnim organizacijam.

7. Za strokovnjake, predlagane v okviru postopkov za dodelitev pogodb, ni potrebno, da izpolnjujejo pravila iz tega člena o državni pripadnosti.

8. Vsa oprema in materiali, kupljeni v skladu s pogodbami, ki se financirajo v skladu s to uredbo, izvirajo iz Skupnosti ali iz države, ki izpolnjuje pogoje iz odstavkov 2 do 5.

9. Sodelovanje fizičnih in pravnih oseb iz tretjih držav ali ozemelj, ki so tradicionalno gospodarsko, trgovsko ali geografsko povezane z državo partnerico, se lahko dovoli na osnovi presoje posameznega primera. Poleg tega lahko Komisija v ustrezno utemeljenih primerih dovoli sodelovanje fizičnim in pravnim osebam iz drugih držav ali uporabo opreme in materialov drugačnega porekla.

Člen 18

Predfinanciranje

Obresti iz plačil upravičencem v okviru predfinanciranja se odštejejo od končnega plačila.

Člen 19

Donacije

V skladu s členom 114 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 lahko fizične osebe prejmejo donacije.

Člen 20

Sredstva, ki so na voljo Evropski investicijski banki ali drugim finančnim posrednikom

S sredstvi iz točke (d) člena 11(1) upravljajo finančni posredniki, Evropska investicijska banka (v nadaljevanju „EIB“) ali druga banka ali organizacija, ki ima zmogljivosti za njihovo upravljanje. Komisija sprejme izvedbene določbe za ta člen na osnovi presoje posameznega primera, da bi zajela porazdelitev tveganja, plačilo

([1]) UL L 312, 23.12.1995, str. 1.
([2]) UL L 292, 15.11.1996, str. 2.
([3]) UL L 136, 31.5.1999, str. 1.
([4]) Uredba Sveta (ES) št. 1085/2006 z dne 17. julija 2006 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) (UL L 210, 31.7.2006, str. 82).

posrednika, zadolženega za izvajanje, uporabo in vračilo obresti za sredstva ter zaključek dejavnosti.

Člen 21

Ocenjevanje

Komisija redno ocenjuje rezultate in učinkovitost politik in programov ter učinkovitost načrtovanja programov, da bi ugotovila, ali so cilji izpolnjeni, ter da bi omogočila oblikovanje priporočil z namenom izboljšanja prihodnjih dejavnosti. Komisija pošlje odboru iz člena 22(1) v razpravo pomembna poročila o oceni. Rezultati se uporabijo pri nadaljnjem oblikovanju programa in razporejanju sredstev.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 22

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je 30 dni.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Pri delu odbora, kadar ta obravnava vprašanja, povezana z EIB, sodeluje opazovalec EIB.

Člen 23

Poročilo

Komisija preuči napredek, ki je dosežen pri izvajanju ukrepov, sprejetih po tej uredbi, in predloži letno poročilo o izvajanju pomoči Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilo je naslovljeno tudi na Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij. Poročilo vsebuje informacije o financiranih ukrepih za preteklo leto ter informacije o rezultatih spremljanja in ocenjevalnih pregledov ter o izvrševanju proračunskih obveznosti in plačil, ki so razčlenjeni po državah, regijah in področju sodelovanja.

Člen 24

Finančna sredstva

Finančna sredstva za izvajanje te uredbe v obdobju 2007–2013 znašajo 2 062 000 000 EUR. Letna odobrena proračunska sredstva odobri proračunski organ v okviru finančnega okvira.

V obdobju 2007–2013 se:

(a) za ukrepe iz točke 1 člena 4 nameni največ 7 odstotnih točk finančnih sredstev;

(b) za ukrepe iz točke 2 člena 4 nameni največ 15 odstotnih točk finančnih sredstev;

(c) za ukrepe iz točke 3 člena 4 nameni največ 5 odstotnih točk finančnih sredstev.

Člen 25

Pregled

Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2010 poročilo o prvih treh letih izvajanja te uredbe, po potrebi s predlogom o uvedbi vseh sprememb te uredbe.

Člen 26

Razveljavitev

1. S 1. januarjem 2007 se razveljavijo naslednje uredbe:

— Uredba (ES) št. 2130/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. oktobra 2001 o ukrepih za pomoč osebam, ki so prisiljene zapustiti svoje domove v azijskih in latinskoameriških državah v razvoju ([1]),

— Uredba Sveta (ES) št. 1725/2001 z dne 23. julija 2001 o ukrepih za boj proti protipehotnim minam v tretjih državah z izjemo držav v razvoju ([2]),

— Uredba (ES) št. 1724/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2001 o ukrepih zoper protipehotne kopenske mine v državah v razvoju ([3]),

— Uredba Sveta (ES) št. 381/2001 z dne 26. februarja 2001 o oblikovanju mehanizma za hitro ukrepanje ([4]),

— Uredba Sveta (ES) št. 1080/2000 z dne 22. maja 2000 o podpori Začasni misiji Združenih narodov na Kosovu (UNMIK) ter Uradu visokega predstavnika v Bosni in Hercegovini (OHR) ([5]), z izjemo člena 1a navedene uredbe,

— Uredba Sveta (ES) št. 2046/97 z dne 13. oktobra 1997 o sodelovanju sever–jug v boju proti mamilom in odvisnosti od mamil ([6]),

([1]) UL L 287, 31.10.2001, str. 3.
([2]) UL L 234, 1.9.2001, str. 6.
([3]) UL L 234, 1.9.2001, str. 1.
([4]) UL L 57, 27.2.2001, str. 5.
([5]) UL L 122, 24.5.2000, str. 27.
([6]) UL L 287, 21.10.1997, str. 1.

— Uredba Sveta (ES) št. 2258/96 z dne 22. novembra 1996 o aktivnostih obnove in rehabilitacije v državah v razvoju [1].

2. Razveljavljene uredbe se še naprej uporabljajo za pravne predpise in obveznosti za izvrševanje proračunskih let pred letom 2007.

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2007 do 31. decembra 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 15. novembra 2006

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
J. BORRELL FONTELLES	P. LEHTOMÄKI

[1] UL L 306, 28.11.1996, str. 1.